क्रमयंस्तथैवैनमयमेतन्मरुत्सौभगमभ्युत्क्रमयत्युत्क्राम मरुते सौभगायेत्युत्क्राम मरुत्ते सौभगमित्येतत्तस्माद्ध हैतदश्वः पशूनां भगितमोऽस्मादास्थानादिति यत्रैतत्तिष्ठसीत्येतद्द्रविणोदा इति द्रविणꣳ क्ष्वेभ्यो ददाति वाजिन्निति वाजी क्ष्वेष वयꣳ स्याम सुमतौ पृथिव्या अग्निं खनन्त उपस्थेऽअस्या इति वयमस्यै पृथिव्यै सुमतौ स्यामाग्निमस्या उपस्थे खनन्त इत्येतत् ॥ १३ ॥ अथैनमुत्क्रान्तमभिमन्त्रयते । एतद्वाऽएनं देवाः प्रोचिवाꣳसं यथा ददिवाꣳसं वन्देतैवमुपास्तुवन्नुपामन्त्रयंस्तथैवैनमयमितदुपस्तौत्युपमन्त्रयत्युदक्रमीदित्युद्यक्रमीद्द्रविणोदा इति द्रविणꣳ क्ष्वेभ्यो ददाति वाज्यर्वेति वाजी च क्ष्वेषोऽर्वा चाकः सुलोकꣳ सुकृतं पृथिव्यामित्यकरः सुलोकꣳ सुकृतं पृथिव्यामित्येतत्ततः खनेम सुप्रतीकमग्निमिति तत एनं खनेमेत्येतत्सुप्रतीकमिति सर्वतो वाऽअग्निः सुप्रतीकः स्वो रुहाणा अधि नाकमुत्तममिति स्वर्गो वै लोको नाकः स्वर्गं लोकꣳ रोहन्तोऽधि नाकमुत्तममित्येतत्तं दक्षिणोपसंक्रमयति यत्रेतरौ पशू भवतस्ते दक्षिणतः प्राञ्चस्तिष्ठन्ति स य एवामुत्र दक्षिणत स्थानस्य बन्धुः सोऽत्र ॥ १४ ॥ अथोपविश्य मृदमभिजुहोति । एतद्वै देवा अब्रुवंश्चेतयध्वमिति चितिमिच्छतेति वाव तदब्रुवंस्ते चेतयमाना एतामाकुतिमपश्यंस्तामजुहवुस्ताꣳ हुत्वेमांल्लोकानुखामपश्यन् ॥ १५ ॥ तेऽब्रुवन् । चेतयध्वमेवेति चितिमिच्छतेति वाव तदब्रुवंस्ते चेतयमाना एतां द्वितीयामाकुतिमपश्यंस्तामजुहवुस्ताꣳ हुत्वा विश्वज्योतिषोऽपश्यन्नेता देवता अग्निं वायुमादित्यमेता क्ष्वेव देवता विश्वं ज्योतिस्तथैवैतद्यजमानऽएते आकुती हुत्वेमांश्च लोकानुखां पश्यत्येताश्च देवता विश्वज्योतिषो व्यतिषक्ताभ्यां जुहोतीमांश्च तल्लोकानेताश्च देवता व्यतिषजति ॥ १६ ॥ यद्वेवैतेऽआकुती जुहोति । मृदं च तदपश्च प्रीणाति तेऽइष्ट्वा प्रीवाथैने सम्भरति व्यतिषक्ताभ्यां जुहोति मृदं च तदपश्च व्यतिषजति ॥ १७ ॥ आज्येन जुहोति । वज्रो वाऽआज्यं वज्रमेवास्माऽएतदभिगोप्तारं करोत्यथो रेतो